31992R0881

9.4.1992 *URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI* L 95/1

UREDBA SVETA (EGS) št. 881/92

z dne 26. marca 1992

o dostopu na trg znotraj Skupnosti pri cestnem prevozu blaga na ozemlje države članice ali z njega ali prek ozemlja ene ali več držav članic

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 75 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker vzpostavitev skupne prometne politike med drugim vključuje določitev enotnih pravil, ki se uporabljajo za dostop na trg v mednarodnem cestnem prevozu blaga znotraj ozemlja Skupnosti, in ker je treba ta pravila določiti na tak način, da se prispeva k oblikovanju notranjega prevoznega trga;

ker ti skupni dogovori za dostop na trg vključujejo tudi uvedbo prostega pretoka storitev z odpravljanjem vseh omejitev, ki so naložene izvajalcu storitev zaradi njegovega državljanstva ali dejstva, da ima sedež v državi članici, ki ni tista, v kateri je treba opraviti storitev;

ker se v zvezi s prevozom iz države članice v državo nečlanico in obratno izvajanje prostega opravljanja storitev za vožnjo znotraj ozemlja države članice nakladanja ali razkladanja preloži do sklenitve ali spremembe ustreznih sporazumov z zadevnimi državami nečlanicami, da bi zagotovili skladnost z načelom nediskriminacije in enakosti konkurenčnih pogojev med prevozniki v Skupnosti;

ker je na podlagi sodbe Sodišča z dne 22. maja 1985 v primeru 13/83 ([4]) in sklepov, ki jih je Evropski svet sprejel 28. in 29. junija 1985 v zvezi z Obvestilom Komisije o dokončnem oblikovanju notranjega trga, dne 21. junija 1988 Svet sprejel Uredbo (EGS) št. 1841/88 ([5]), ki spreminja Uredbo (EGS) št. 3164/76 o dostopu na trg v mednarodnem cestnem prevozu blaga ([6]);

ker bodo po členu 4a Uredbe (EGS) št. 3164/76, ki je bil vstavljen z Uredbo (EGS) št. 1841/88 z dne 1. januarja 1993, kvote Skupnosti, bilateralne kvote med državami članicami in kvote za tranzitni promet v države nečlanice ali iz njih odpravljene za vrste prevoza, navedene v omenjenem členu, in sprejeti dogovori za dostop na trg brez količinskih omejitev, ki temeljijo na kvalitativnih merilih, ki jih morajo upoštevati cestni prevozniki;

ker so ta kvalitativna merila določena predvsem v Direktivi Sveta 74/561/EGS z dne 12. novembra 1974 o pogojih za opravljanje poklica cestnega prevoznika v domačem in mednarodnem prometu, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 89/483/EGS z dne 21. junija 1989 ([7]);

ker mora po členu 4b Uredbe (EGS) št. 3164/76, kot je bil vstavljen z Uredbo (EGS) št. 1841/88, Svet sprejeti ukrepe, potrebne za izvajanje prej omenjenega člena 4a;

ker mora glede na pravila za uporabo dogovorov za dostop biti mednarodni cestni prevoz blaga odvisen od razpolaganja z dovoljenjem Skupnosti za prevoz brez kvot;

ker so trenutno po Prvi direktivi Sveta z dne 23. julija 1962 o določitvi enotnih pravil za določene vrste cestnega prevoza blaga med državami članicami ([8]) določene vrste prevoza izvzete iz kakršnega koli sistema kvot in dovolilnic za prevoz; ker je treba v okviru nove ureditve trga, uvedene s to uredbo, sistem izvzetja iz dovoljenja Skupnosti in vsakega drugega prevoznega dovoljenja ohraniti za nekatere od tistih vrst prevoza zaradi njihove posebne narave;

([1]) UL C 238, 13.9.1991, str. 2.
([2]) UL C 39, 17.2.1992.
([3]) UL C 40, 17.2.1992, str. 15.
([4]) ECR 1985, str. 1513.
([5]) UL L 163, 30.6.1988, str. 1.
([6]) UL L 357, 29.12.1976, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo EGS št. 3914/90 (UL L 375, 31.12.1990, str. 7).
([7]) UL L 308, 19.11.1974, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo EGS št. 3572/90 (UL L 353, 17.12.1990, str. 12).
([8]) UL L 70, 6.8.1962, str. 2005/62. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo EGS 84/647/EGS (UL L 335, 22.12.1984, str. 72).

ker je treba določiti pogoje, ki urejajo izdajanje in odvzem dovoljenj ter vrste prevoza, za katere se uporabljajo, njihove roke veljavnosti in podrobna pravila za njihovo uporabo,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Ta uredba se uporablja v mednarodnem cestnem prevozu blaga za najem ali plačilo za vožnje, ki se opravljajo na ozemlju Skupnosti.

2. Pri prevozu iz države članice v državo nečlanico in obratno se ta uredba uporablja za tisti del vsake vožnje, ki se opravlja znotraj ozemlja države članice nakladanja ali razkladanja po sklenitvi potrebnega sporazuma med Skupnostjo in zadevno državo nečlanico.

3. Do sklenitve sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi državami nečlanicami ta uredba ne vpliva na:

— določbe v zvezi s prevozom iz odstavka 2, ki so vključene v dvostranske sporazume, ki jih države članice sklepajo s temi državami nečlanicami. Vendar si države članice prizadevajo prilagoditi tiste sporazume, da zagotovijo skladnost z načelom nediskriminacije med cestnimi prevozniki Skupnosti,

— določbe v zvezi s prevozom iz odstavka 2, ki so vključene v dvostranske sporazume, sklenjene med državami članicami, ki bodisi po dvostranskih dovoljenjih ali po sporazumih o liberalizaciji dovoljujejo cestnim prevoznikom nakladanje in razkladanje v državi članici, v kateri nimajo sedeža.

Člen 2

Za namene te uredbe:

— „*vozilo*“ pomeni motorno vozilo, registrirano v državi članici, ali spojeno kombinacijo vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici, in se uporabljajo izključno za prevoz blaga,

— *mednarodni prevoz* pomeni:

  — vožnjo, ki se opravlja z vozilom, pri kateri sta odhodni in namembni kraj v dveh različnih državah članicah, s tranzitom ali brez tranzita skozi eno državo članico ali nečlanico oziroma več držav članic ali nečlanic;

  — vožnjo, ki se opravlja z vozilom iz države članice v državo nečlanico ali obratno, s tranzitom ali brez tranzita skozi eno državo članico ali nečlanico oziroma več držav članic ali nečlanic;

  — vožnjo, ki se opravlja z vozilom med državami nečlanicami, s tranzitom prek ozemlja ene države članice ali več držav članic;

  — prazno vožnjo v povezavi s takim prevozom.

Člen 3

1. Za izvedbo mednarodnega prevoza se zahteva dovoljenje Skupnosti.

2. Dovoljenje Skupnosti izda država članica v skladu s členoma 5 in 7 cestnemu prevozniku, ki prevaža blago po cesti za najem ali plačilo in ki:

— ima sedež v državi članici, v nadaljnjem besedilu „država članica sedeža“, v skladu z zakonodajo te države članice,

— ima v tej državi članici v skladu z zakonodajo Skupnosti in zakonodajo te države, za katero ima dovoljenje za opravljanje poklica cestnega prevoznika v mednarodnem cestnem prevozu blaga, pravico do opravljanja mednarodnega cestnega prevoza blaga.

Člen 4

Dovoljenje Skupnosti iz člena 3 zamenja dokument, ki ga izdajo pristojni organi države članice sedeža, če tak dokument obstaja, in potrjuje, da je cestni prevoznik dobil dovoljenje za dostop na trg v mednarodnem cestnem prevozu blaga.

Za prevoz, ki spada v okvir te uredbe, to dovoljenje zamenja tudi dovoljenja Skupnosti in dvostranska dovoljenja, ki so si jih izmenjale države članice in se zahtevajo, dokler ne začne veljati ta uredba.

Člen 5

1. Dovoljenje Skupnosti iz člena 3 izdajo pristojni organi države članice sedeža.

2. Države članice izdajo imetniku skupaj z izvirnikom dovoljenje Skupnosti, ki ga hrani prevozno podjetje, in več overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo številu vozil, ki so na voljo imetniku dovoljenja Skupnosti, in so bodisi v popolni lasti ali je bila zanje sklenjena na primer pogodba o nakupu na kredit, najemna pogodba ali pogodba o leasingu.

3. Dovoljenje Skupnosti ustreza vzorcu iz Priloge I, ki določa tudi pogoje, ki urejajo njegovo uporabo.

4. Dovoljenje Skupnosti se izda v imenu cestnega prevoznika, ki ga ta ne sme prenesti na tretjo osebo. Overjena verodostojna kopija se hrani v vozilu in jo je treba predložiti vselej, ko to zahteva pooblaščeni nadzorni uradnik.

Člen 6

Dovoljenje Skupnosti se izda za obdobje pet let, ki se lahko podaljša.

Člen 7

Kadar se vloži prošnja za dovoljenje Skupnosti, pristojni organi države članice sedeža najkasneje pet let po izdaji in potem vsaj vsakih pet let preverijo in potrdijo, ali cestni prevoznik izpolnjuje ali še vedno izpolnjuje pogoje, določene v členu 3(2).

Člen 8

1. Če pogoji, določeni v členu 3(2), niso izpolnjeni, pristojni organi države članice sedeža z obrazloženo odločitvijo zavrnejo vlogo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja Skupnosti.

2. Pristojni organi odvzamejo dovoljenje Skupnosti, če:

— imetnik ne izpolnjuje več pogojev, določenih v členu 3(2),

— je imetnik poslal nepravilne informacije v zvezi s podatki, ki se zahtevajo za izdajo dovoljenja Skupnosti.

3. Pri resnih kršitvah ali ponavljajočih se manjših kršitvah prevoznih predpisov lahko pristojni organi države članice sedeža prevozniku, ki je storil take kršitve, med drugim začasno ali delno odvzamejo overjene verodostojne kopije dovoljenja Skupnosti.

Te sankcije se določijo glede na resnost kršitve, ki jo stori imetnik dovoljenja Skupnosti, in ob upoštevanju skupnega števila overjenih kopij, ki jih ima za mednarodni promet.

Člen 9

Države članice zagotovijo, da se lahko prosilec ali imetnik dovoljenja Skupnosti pritoži zoper vsako odločitev pristojnih organov države članice sedeža glede zavrnitve ali odvzema dovoljenja.

Člen 10

Države članice do 31. januarja vsako leto obvestijo Komisijo o številu prevoznikov, ki imajo na dan 31. decembra v prejšnjem letu dovoljenja Skupnosti, in o številu overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo vozilom, ki so na ta datum v obtoku.

Člen 11

1. Države članice si med seboj pomagajo pri zagotavljanju spremljanja uporabe te uredbe.

2. Če pristojni organi države članice ugotovijo kršitev te uredbe, ki se lahko pripiše prevozniku iz druge države članice, država članica na ozemlju, na katerem je bila kršitev ugotovljena, obvesti pristojne organe države članice, v kateri ima cestni prevoznik sedež, in lahko prosi pristojne organe države članice sedeža, da uvedejo sankcije v skladu s to uredbo.

3. Pri resni kršitvi ali ponavljajočih se manjših kršitvah prevoznih predpisov pristojni organi države članice, v kateri ima prevoznik sedež, preučijo načine za uporabo sankcij, določene v členu 8(3), in sporočijo svojo odločitev pristojnim organom države članice, v kateri so bile kršitve ugotovljene.

Člen 12

Razveljavi se:

— Uredba Sveta (EGS) št. 3164/76,

— člen 4 Direktive Sveta 75/130/EGS z dne 17. februarja 1975 o določitvi skupnih pravil za določene vrste kombiniranega prevoza blaga med državami članicami ([1]),

— Direktiva Sveta 65/269/EGS z dne 13. maja 1965 o standardizaciji določenih pravil v zvezi z dovoljenji za cestni prevoz blaga med državami članicami ([2]),

— Odločba Sveta 80/48/EGS z dne 20. decembra 1979 o prilagajanju zmogljivosti za cestni prevoz blaga za najem ali plačilo med državami članicami ([3]).

Člen 13

Prva direktiva Sveta z dne 23. julija 1962 se spremeni, kot sledi:

1. naslov se nadomesti s: „Prva direktiva Sveta z dne 23. julija 1962 o določitvi skupnih pravil za določene vrste cestnega prevoza blaga“;

2. člen 1 se nadomesti z:

„*Člen 1*

1. Pod pogoji, določenimi v odstavku 2, države članice liberalizirajo vrste mednarodnega cestnega prevoza za najem ali plačilo in za lastni račun, ki so naštete v Prilogi, če tak prevoz poteka na njihovem ozemlju, z njihovega ozemlja ali je v tranzitu prek njihovega ozemlja.

2. Vrste prevoza in prazne vožnje, ki potekajo v povezavi s prevozi, ki so našteti v Prilogi, so izvzete iz dovoljenja Skupnosti in iz vsakega prevoznega dovoljenja“;

([1]) UL L 48, 22.2.1975, str. 31. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/224/EGS (UL L 103, 23.4.1991, str. 1).

([2]) UL 88, 24.5.1965, str. 1469/65. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 85/505/EGS (UL L 309, 21.11.1985, str. 27).

([3]) UL L 18, 24.1.1980, str. 21.

3. Priloga II se črta, besedilo Priloge I pa se nadomesti z besedilom Priloge II te uredbe.

Člen 14

Države članice sporočijo Komisiji ukrepe, ki jih sprejmejo za izvajanje te uredbe.

Člen 15

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od 1. januarja 1993.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. marca 1992

Za Svet

Predsednik

Joaquim FERREIRA DO AMARAL

PRILOGA I

„*PRILOGA*

EVROPSKA GOSPODARSKA SKUPNOST
(a)

(Modra karta — DIN A4)
(Prva stran dovoljenja)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja dovoljenje)

Država, ki izdaja dovoljenje Razločevalni znak ([1])	Ime pristojnega organa ali telesa

DOVOLJENJE ŠT. …

za mednarodni cestni prevoz blaga za najem ali plačilo

To dovoljenje daje pravico ([2]) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

do izvajanja mednarodnega cestnega prevoza blaga za najem ali plačilo na vsaki progi, za vožnje ali dele voženj, ki se izvajajo za najem ali plačilo na ozemlju Skupnosti, kot je določeno v Uredbi Sveta (EGS) št. 881/92 z dne 26. marca 1992 in ob upoštevanju splošnih določb tega dovoljenja.

Posebne opombe: . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

To dovoljenje je veljavno od . . . . . do . . . . . .

Izdano v . . . . . , dne . . . . . .

. . . . . .
([3])

([1]) Razločevalni znaki so (B) Belgija, (DK) Danska, (D) Nemčija, (GR) Grčija, (ES) Španija, (F) Francija, (IRL) Irska, (I) Italija, (L) Luksemburg, (NL) Nizozemska, (P) Portugalska, (UK) Velika Britanija.
([2]) Ime prevoznika ali ime njegovega podjetja in polni naslov.
([3]) Podpis in žig pristojnega organa ali telesa, ki dovoljenje izda.

(b)

(DRUGA STRAN DOVOLJENJA)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja dovoljenje)

SPLOŠNE DOLOČBE

To dovoljenje se izda po Uredbi Sveta (EGS) št. 881/92 z dne 26. marca 1992 o dostopu na trg znotraj Skupnosti v cestnem prevozu blaga na ozemlje države članice ali z njega ali prek ozemlja ene države članice ali več držav članic ([1]).

Imetniku daje pravico, da opravlja mednarodni cestni prevoz blaga za najem ali plačilo na vsaki progi za vožnje ali dele voženj na ozemlju Skupnosti in, kjer je to primerno, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v teh določbah:

— če sta odhodni in namembni kraj v dveh različnih državah članicah, s tranzitom ali brez tranzita prek ene države članice ali nečlanice oziroma več držav članic ali nečlanic,

— iz države članice v državo nečlanico ali obratno, s tranzitom ali brez njega skozi eno državo članico ali nečlanico ali več držav članic ali nečlanic,

— med državami nečlanicami s tranzitom prek ozemlja ene države članice ali več držav članic,

in prazne vožnje v zvezi s takim prevozom.

Pri prevozu iz države članice v državo nečlanico in obratno to dovoljenje velja za tisti del vožnje, ki se izvaja na ozemlju države članice nakladanja ali razkladanja po sklenitvi potrebnega sporazuma med Skupnostjo in zadevno državo nečlanico v skladu z Uredbo (EGS) št. 881/92.

Dovoljenje je osebno dovoljenje imetnika in ni prenosljivo.

Pristojni organ države članice, ki je izdal dovoljenje, lahko dovoljenje odvzame predvsem:

— kadar cestni prevoznik ni izpolnil vseh pogojev za uporabo dovoljenja,

— kadar je predložil nepravilne informacije v zvezi s podatki, ki se zahtevajo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja.

Izvirnik dovoljenja mora hraniti prevozno podjetje.

Overjeno kopijo dovoljenja je treba hraniti v vozilu ([2]). Kadar gre za spojeno kombinacijo vozil, je treba dovoljenje hraniti v motornem vozilu. Dovoljenje velja za spojeno kombinacijo vozil celo takrat, kadar priklopnik ali polpriklopnik ni registriran ali nima dovoljenja za uporabo cest v imenu imetnika dovoljenja ali če je registrirano ali ima dovoljenje za uporabo cest v drugi državi članici.

Dovoljenje mora biti predloženo, kadar to zahteva pooblaščeni nadzorni uradnik.

Na ozemlju države članice mora imetnik izpolnjevati zakone in druge predpise, ki veljajo v tej državi, zlasti v zvezi s prevozom in prometom.

([1]) UL L 95, 9.4.1992, str. 1.

([2]) ‚Vozilo' pomeni motorno vozilo, ki je registrirano v državi članici, ali spojeno kombinacijo vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici, ki se uporablja izključno za prevoz blaga."

PRILOGA II

„*PRILOGA*

Vrste prevoza, ki jih je treba izvzeti iz obveznosti pridobitve vsakega dovoljenja Skupnosti in vsakega prevoznega dovoljenja

1. Prevoz pošte kot javna storitev.

2. Prevoz vozil, ki so bila poškodovana ali so se pokvarila.

3. Prevozi blaga z motornimi vozili, katerih dovoljena skupna teža, vključno s skupno težo priklopnikov, ne presega 6 ton; ali pri katerih dovoljena teža koristnega tovora, vključno z dovoljeno težo koristnega tovora na priklopnikih, ne presega 3,5 tone.

4. Prevoz blaga v motornih vozilih, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

   (a) blago, ki se prevaža, mora biti v lasti podjetja oziroma ga je moralo podjetje prodati, kupiti, dati v najem ali najeti, izdelati, pridobiti, obdelati ali popraviti;

   (b) namen vožnje mora biti prevoz blaga v podjetje ali iz njega ali njegovo gibanje znotraj ali zunaj podjetja za lastne potrebe podjetja;

   (c) motorna vozila, ki se uporabljajo za tak prevoz, morajo voziti zaposleni podjetja;

   (d) vozila, ki prevažajo blago, morajo biti v lasti podjetja ali jih je moralo podjetje kupiti z odloženim plačilom ali najeti, vendar pod pogojem, da v primeru najema izpolnjujejo pogoje Direktive Sveta 84/647/EGS z dne 19. decembra 1984 o uporabi vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznikov ([1]). Ta določba se ne uporablja za uporabo nadomestnega vozila v času manjše okvare vozila, ki se navadno uporablja;

   (e) prevoz je lahko samo pomožna dejavnost v okviru celotne dejavnosti podjetja.

5. Prevoz medicinskih izdelkov, pripomočkov, opreme in drugih izdelkov, ki se zahtevajo za medicinsko oskrbo pri pomoči v nujnih primerih, zlasti pri naravnih katastrofah.

([1]) UL L 335, 22.12.1984, str. 72.“